

REDACTIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe $\frac{1}{2}$
an fl. 5; pe $\frac{1}{4}$ de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 str garmon: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt să plăti
înainte.Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Importanța vizitei la Petersburg.

(§) Importanța vizitei M. Sale Regelui Carol I, la Petersburg iese în relief mai ales dacă ne vom da seamă de relațiunile din trecut ale României cu imperiul rusesc.

Ne mai vorbind de 1848, când geroasa mișcare națională pornită de Brătianu, Golescu, Cogălniceanu și întreaga lor generație eroică a fost înabusită de Ruși, e destul să ne reamintim de atitudinea ce Rusia a avut-o față de Principatele Române începând cu anul 1857 și până mai acum câteva luni.

La 1857, când bărbații fruntași ai celor două principate luptau pentru unirea Moldovei cu Muntenia și la 1859 când înșirșit unirea a fost proclamată, n'au avut Români mai înverguiați dușmani ca pe Ruși. Diplomatica rusească mișcase toate pieptile pentru a împedeca consolidarea neamului românesc. Ei voiau să facă din România o poartă rusească înspre Orientul Europei. La 1877, deși era obligată să trateze cu statul român, Rusia și-a trecut trupele prin România de par că ar fi fost pe pămînt rusesc; armatei române i-a cerut să lupte nu alătura cu cea rusească, ci sub comanda rusească.

Nu mai când au fost în primejdile moarte au consimțit ca Români să-i scape și armata română să coopteze independent.

Invingând apoi pe Turci, când a venit vorba de beneficii, Rusia ear' a refuzat să trateze cu România ca să-i scapă și armata română să coopteze independent.

Ingratitudinea nu s'a oprit însă. După proclamarea independenței României, deși a recunoscut-o sub presiunea opiniei publice europene, de fapt Rusia n'a voit să-i trateze pe Români ca pe un popor liber, ca pe un stat stăpân pe soartea sa, ci li consideră tot ca pe poporul odiuioara cărmuit de Kiszeleff, Duhanel și alți generali și consuli muscălești. Ni socoteau și încercau să-i tracteze pe Români simplu numai ca pe locuitorii unei părți orientale a Europei, unde să se schimbe regimul.

Prin presa maghiara scrie din acest incident, că dușmanii Ungurilor se întăresc. Cei din presa română știu, că nici odată Români nu vor fi prietini ai actualei politici de maghiarisare, ear' conducătorii politicei Ungariei, să se vede, fac atarnătoare existența neamului unguresc dela succesul acestei politice — pentru patrie nefaste.

Prin visita dela Petersburg politicei acesteia i-s'a mai dat o puternică lovitură.

bătute la Poartă cu înversunare de reprezentantul Rusiei. Ear' pe Bulgarii și spriginea și căuta să-i întăreasă, punându-i în coasta nu numai a fraților nostri din Macedonia, ci și în a celor din regat.

Vizita Regelui României la Petersburg însemnează o mare schimbare în relațiunile celor două state. E sigur, că Ruși s'au convins de un lucru: stat ca România nu se mai poate opri în progresarea sa, ear' politica Românilor este aşa de înțeleaptă, în cat dacea folosește în general neamurilor din această parte a Europei, apoi în particular nici Rusia nu-i strică. Si când Europa întreagă recunoaște fără nici o rezervă valoarea politică a poporului român, Rusia nu se sfiește a se închina și ea în fața atâtă virtuți.

Eata de ce regele tinérului regat român este primit la Petersburg cu aceiași strălucire cu care anul trecut țarul a primit pe bătrânu purtătorul al coroanei celui mai vechi imperiu european, pe M. Sa Monarchul nostru.

Ziarele mari europene sunt azi pline de laude la adresa Regelui Carol I și a poporului seu viguros. Ca mâne, diplomația rusească și orice emanare a puterii Țarului n'are să mai fie îndreptată împotriva Românilor, ci înspre binele lor.

In ce măsură poate crește în viitorul acest bine, vom pute judeca numai când ne dăm seamă de celele ce în trecut veniau din partea rusească asupra României.

Eata însemnatatea vizitei la Petersburg a Regelui român. Eata de ce presa maghiara scrie din acest incident, că dușmanii Ungurilor se întăresc. Cei din presa română știu, că nici odată Români nu vor fi prietini ai actualei politici de maghiarisare, ear' conducătorii politicei Ungariei, să se vede, fac atarnătoare existența neamului unguresc dela succesul acestei politice — pentru patrie nefaste.

Cehii nu se tem. „Národní Listy“ de la 31 Iulie, vorbind despre „Conflictul în ale reinoiri pactului“, zice între altele:

„La noi în Boemia, nimeni nu și bate de prisos capul, că oare cum va fi renoirea; căci, dacă nu se poate imbunătăți considerabil pactul economic cu Ungaria, ni este aproape indiferent, oare isbuti vor cercuire hotărtoare a prelungi cum-va actualul pact, ori se va întâmpla o despărțire economică între cele două jumătăți ale monarhiei. Nu este nici treabă, nici grija noastră de-a ne bate capul cu renoirea. Chestiunea numai întră atâtăne privește mai deaproape și este importantă, dearece greutățile și pedicele ce stau rezolvirii ei în cale, dovedesc, ce fel de monstru a fost născut în 1867 și ce fel de amintire neplăcută a lăsat după sine Sausal de Beust“...

Ori-unde era vorba de interesele României, Rusia lucra contra. În Balcani îndeosebi, desfășura o activitate prodigioasă pentru a zădărni ci o succesiune românesc. Episcopatele românești în Macedonia au fost com-

Situația dincolo și dincoace.

In urma închiderii reichsrathului situată a devenit aşa zicând mai anevoieasă în Ungaria, decat în Austria însăși, unde lumea era chiar pregătită la o pașire mult mai radicală a contelui Thun după neisbuzirea conferențelor „neobligatorii“ cu partidele opoziționale germane. Căci, că monarhul se învoește cu orice propunere a primului seu sfetnic actual, nu se îndoește nimeni.

Să vedem dar', cum se înțăosează situația momentană.

Dincolo: toate propunerile, proiectele de legi, în tot ceea-ce fusese asternut parlamentului, a căzut baltă, este revocat, desființat, ca și când niciodată nu s'ar fi discutat despre ele; nu mai există nici deputați austriaci pentru stabilirea cuotei, nu există nici proiecte de legi pentru renoirea pactului economic.

In cat privește cuota, cele două deputați, ungăr și austriac, se înțeleseră la ultima lor întâlnire, că și vor urma conferențele la toamnă; deoarece însă acumă deputațiune austriacă nu mai există, nu va fi și nici că poate să fie vre-o urmare a acestor conferențe pentru stabilirea cuotei. Presupunând însă totuși, că parlamentul austriac s'ar intrună „la toamnă“ — ceea-ce este lucru foarte problematic — în Austria ar trebui aleasă o nouă deputație de cuota, care ar trebui să ducă pertractările cu cea ungără pe deplin de la început; o munca aceasta, care și aşa nu este altceva decât o îndeplinire a unei formalități foarte plăcute de la început, prin trăgăările reciproce și calculate, pentru a nu apărea nici una înaintea populației respective jumătăți a monarhiei, că cedează. Formalitate, impusă bine înțeles de legea dualismului, căci până acumă nu s'a întămat, că ele, deputațiile cuotei, s'ar fi înțeles, ci totdeauna s'a facut stabilirea ei prin înțelegerea între guverne.

Dacă nici guvernele nu se învoiesc asupra cuotei, legea dualistică spune, că hotărăște domnitorul, dar tot numai în casul, când „cei deputați nu s'au putut înțelege și rapoartele lor au fost depuse parlamentelor“.

Chestiunea însă devine și mai complicată, dacă luăm în considerare întreg complexul proiectelor de lege despre renoirea pactului, aduse în parlament. Închiderea sesiunii (a XIV-a) reichsrathului cuprinde în sine, după lege, faptul că guvernul austriac a retras aceste proiecte. Dincolo, ba nici dincoace, la noi, nimeni nu crede, că guvernul austriac într'adevăr ar voi să treacă proiectele acestea în parlament; ear' cu atât mai puțin crede cineva, că parlamentul austriac le-ar vota, chiar dacă guvernul și-ar da silință.

In urma acestei impregiurări, dincoace opoziția strigă, că n'ar avea absolut nici un rost, că proiectele cu pricina să se discute în parlamentul maghiar; logica politică, zic patriotii din opoziție, cere că dacă odată contele Thun a lăsat să cază balta proiectele, să le retragă și Bánffy și

Ungaria să pășască pe terenul economic-comercial-vamal în mod do sine statator.

Dar' asta nu se poate. Pentru ce? Eacă, pentru multe și o mie de considerațuni, în primul rînd pentru că îngănații nostri hegemoni, lăsați odată stăpâni *absoluți, necontrolați* și peste afacerile până acumă comune, nu numai, că ar deveni ei, pentru ei, mai risipitori, mai sburdalnici, dar' gospodăria lor de sine statatoare ar pricinu neplăceri și celeilalte jumătăți ale monarhiei, mai cu seamă însă ar discredita și mai grozav decât până acum vaza și puterea monarhiei întregi. Scurt și cuprinzător, cunoscându-i bine pe coconasi, infundați în ghiarele jidănilor, Monarchul nu vrea.

Vorba este aşa dar': pe unde este eșire din întindătură? Lucrul cel mai probabil este, că earăși se va încheia un provizoriu. Fiind însă că viceanul, caporal de panduri al terii" e legat prin „cuvântul de onoare“, că nu va mai face provizoriu cu *cei de dincolo*, a găsit omul un mijloc de a rămâne teafăr și curat: a pus în locul prim pe ministrul comun de finanțe Kállay, ca acesta, chipu, să fie mijlocitor între el, Bánffy, și adversarul seu de moarte Thun. Acuma decurge acest hamisag: Kállay, după ce conferase mai multe zile cu Thun, venise de ochii lumii la Buda-pesta, pentru „a îndupla pe Bánffy cel atât de neînduplat când e vorba a se ține de cuvântul de onoare; ear' conferindu cu el, Kállay plecase alătăieri la Ischl spre a informa pe monarchul despre situația destul de critică mai ales în urma statoniciei lui Bánffy, de a păzi oalele grase ale campanei nerușinante, corupte și roase de boalele lumești politice până în creierii, companiei reu vestito sub numele de partidul liberal.

Kállay, s'a întors eri încă de la Ischl; dar' n'a adus nimic pozitiv; după plecarea lui a sosit acolo ministrul de finanțe austriac Dr. Kaizl. Joi, au să vină Thun și Kaizl la Buda-pesta, și Sâmbătă viitoare Bánffy s'ar duce, el, la Ischl.

Si în mijlocul acestor sfaturi și alergări, nu cei de dincolo, fie Nemți ori Slavi, se tem de viitorul, ci ai nostri, cei de dincoace, sunt fără preget scuturi de friguri și ferbinți.

CALATORIA.

Regele Carol la Petersburg.

Bănuiala noastră, treită în noi încă din primele zile ale călătoriei Regelui Carol și a prințului moștenitor Ferdinand în Rusia, că adecă telegraful oficios, fie cel din Viena, ori numai cel din Buda-pesta, ciuneste depeșile trimise de la bioulul telegrafic din Petersburg, se adevărește în fie-care zi în mod mai vădit. Zarele din Austria, mai ales cele cehice au mult mai mult și mai ame-nuntite depeșe despre călătorie, decât foile din Buda-pesta. Afară de aceasta, ele mai scot din ziare rusești unele lucruri, și întâmplări, cari nu's de loc comunicate. Astfel spre pildă găsim în „N. Listy“ de la 2 August relatat următorul incident:

Regelui Carol și principelui moștenitor Ferdinand i-s'a înfașosat și deputațiunea orașului Petersburg, care le-a oferit pân-

și sare pe o tavă de argint suflată cu aur, și cu figuri din email. Primarul Lelianov a agrăit pe regele cu următoarele cuvinte:

"Majestate! Magistratul autonom al orașului Petersburg m'a însarcinat, a exprimat înaintea Majestății Voastre ceea mai viuă bucurie, pe care a pricinuit-o printre populația din Petersburg ștarea, că M. Voastră și printul moștenitor al M. Voastre, ati binevoi a onora cu visita Vă orășul nostru. Urându-Vă binevenire ca la oaspele dorit și scump, ne aducem aminte de lupta glorioasă pentru sfânta cruce, în care numele domnitorului român a devenit pentru noi drag și estimat ca numele luptătorului viteaz pentru adevăr și credință, ca numele prietenului credincios și conluptătorul domnitorului nostru neuat, Tarul-eleborator".

O altă deosebită a Agenției telegrafice rusești, publicată numai în singurul „Magyarország” de la 31 Iulie, sună:

Când regele Carol și printul moștenitor au fost în vizită la metropolitul din Petersburg Palladius, acesta a mulțumit regelui, pentru ostenele lui neîncetate de a ocozi și sprigini biserică răsăriteană.

Regele a indigetat, că a edificat 22 biserici în România și a promis, că va trimite metropolitului fotografii bisericiilor zidite în cei de pe urmă zece ani.

Metropolitul s'a indreptat apoi către printul moștenitor cu întrebarea, că în ce legătură stă cu biserică ortodoxă. Printul moștenitor a răspuns, că deja căsătoria sa îl aduse mai aproape de biserică ortodoxă; de altfel întotdeauna se bucură, când i-se dă o ocazie a cerceta Rusia.

La luarea de rămas bun, metropolitul a binecuvântat pe regele, dându-i icoana sf. Alexandru cel-Newski, cu rugarea, ca regele să fie și mai departe apărătorul bisericii ortodoxe. Printul moștenitor i-a dat metropolitul icoana foarte prețioasă a Maicii Preasfintite din Kazan; printul Ferdinand a declarat, că icoana aceasta o va atrăna, într'u amintirea zilei de astăzi, în odaia copiilor sei, cari sunt crescuți în religiunea ortodoxă.

Voci de presă.

„Deutsches Volksblatt” din Viena, nrul de la 31 Iulie, publică primul articol cu titlul: „Visitele domnitorilor la Petersburg și înmăriile Turciei”, în care cauță să dovedească, că influența Austro-Ungariei în țările balcanice dispare nefințat, pe când cea a Rusiei crește tot mai mult și mai mult. Pe urmă serie:

„Politica externă a Austro-Ungariei tocmai acum suferă infrângeri simțitoare. Deși întrevederile domnitorilor au perdit mult din însemnatatea, pe care o aveau odinioară, totuși vizitele la Curtea rusească ale

printului bulgar și regelui român trebuie privite ca întemplieri politice de mare însemnatate politică, mai cu seamă având în vedere, că amândoi acești domnitori au fost însoriti de ministri-presidenți și ministrii de răsboiu ai lor. Prezența acestora acolo arată, că cu ocazia unei întrevaderi a avut loc și convorbiri politice importante.

„Deoarece convorbirile și înțelegerile acestea se referă, fără indoială, la impregnările din peninsula balcanică și deoarece afară de aceasta, e lucru esclus impregnarea, că ele să fi urmat în alt spirit decât în sensul de alipire la politica balcanică a Rusiei, ele trebuie considerate ca o infrângere a politicei balcanice a Austro-Ungariei, întru că ea stă în coliziune cu cea rusească.

„În acest înțeles se rostesc și foile rusești despre vizitele din Petersburg. Diplomatici ruși se bucură cu drept cuvânt de răsboile lor. România multă vreme a fost privită ca un stat, ce stă mai aproape decât celelalte state balcanice, către tripla alianță; iar acum domnitorul ei strunge mâna tarului, într'un devotament de prietenie.

„Acum zece ani, principalele bulgari Ferdinand a fost instalat pe tronul Bulgariei cu asistența statului major general al ziaristilor maghiari și considerat drept pârghia, cu ajutorul căreia influența Rusiei poate fi scoasă din Bulgaria. În acum s'a întemplat tocmai contrariu; principalele Ferdinand apare acum la curtea tarului, spre a arăta asupra „comunității de neam și de religie” între Bulgari și Ruși, precum și spre a manifesta recunoștința nestîngibilă a Bulgarilor către eliberatorul glorios și neutit al patriei bulgare.”

„Infrângerea gravă a politicei balcanice austro-ungare devine încă și mai tragică, în urma știrilor din Belgrad, care vestesc, că în cea mai apropiată vreme va urma și căderea desăvârșită a politicii lui Milan în Serbia. Astfel dar alipirea Sârbiei către Rusia n'ar fi decât o chestiune de timp, deoarece întreg poporul sârbesc este dușman neîmpăcat al politicii, de care se folosește omul fără caracter, cum este fostul rege Milan, ca de un instrument, ba se chiar identifică cu el. Austro-Ungaria s'ar poeni așa dar cu politica sa balcanică cam în aceeași situație cum e Anglia, ar remâneană anume isolată.

„Caracter și mai ciudat imbrață aceste vizite din Peterburg, dacă luăm în considerare, că Turcia comandea arme și se înarmează. Poate fi considerat că lucru exclus, că aceste înarmări ar fi îndreptate împotriva Rusiei, căci această putere posede în pretensiunile sale bănești față cu Turcia un astfel de mijloc, prin care pot să-i fie făcute Turciei imposibile toate pregătirile de răsboi. Totdeodată trebuie să trezească cea mai mare mirare și faptul, că sultanul a poruncit, ca armele să se comandeze la fabricile din Germania, ear nu din Austro-Ungaria, precum era planuit înainte de vreme. Nu este oare bătător la ochi, că sultanul deodată resimte aversiune neexplicită față cu monarhia noastră?

„Situatia în Balcan devine critică. Înarmările febrile ale Bulgariei, Sârbiei și ale Muntenegrului, nemulțumirea crescândă în Turcia, toate acestea arată, că probabil

stăm în ajunul unor evenimente istorice, al căror rezultat va fi împotriva acelora ce nu sunt pregătiți. Vechea poveste despre liga balcanică sub conducerea Rusiei pare să se adeveră”.

„Pester Lloyd” în primul seu din 1 August scrie următoarele:

„Visita regelui României la Petersburg este din diferite părți astfel comentată că stările din Balcani au trecut prin o schimbare în felul, că au intrat în direcție conservatoare. Nu putem constata pe ce să intemeiază asemenea opinii. Faptul că regale României a vizitat pe Tarul Rușilor nu poate fi temeiul astorfel de interpretări; acest fapt arată numai, că relațiile încordate, de ani de zile ce existau între Petersburg și București au dispărut, făcând loc unor relații normale de prietenie. Dar nici manifestația întemplată cu prilejul diferitelor festivități din Peterhof, nu pot servi de îndreptărire la concluzii pessimistice. Toatele schimbări între cei doi domnitori nu conțin absolut nimic ce ar putea invita la observații profunde politice, cari, cu atât mai puțin, ar putea insuflare oarecare temeri. Abstracție făcând de toate acestea, să nu uităm, că politica rusească în timpul din urmă a dat îndestulitoare dovezi, că și de departe de înțenția promovarea neliniștei sau a sprijinii poftelor diferitelor popoare din Balcan, — pe de altă parte însă regale Carol și guvernul său s-au afișat de incontestabiliaderenți ai poliției de pace în orient și ai intențiunilor alianței triple. Dacă deci e, că vizitele regelui român peste tot să li se deoareze importanță politică, credem că se va combina mai puțin fals, fiind de acea părere, că politica de pace a dobândit o nouă cheieșie.”

„Moskovskia Vedomosti” spune, că vizita regelui Carol al României este unul din cele mai importante evenimente ale politicei balcanice și peste tot ale politicei privitoare la chestiunea orientului european. După răsboiul turco-rus, zice foaia, între Rusia și România au obvenit niște raporturi, cari au fost cauza confuziunilor din Balcan. Dnjmanii slavismului și mai ales a Rusiei exploatau aceste confuziuni, pentru a împedea revoluția regulată a statelor balcanice; le ajutau acestea împotriva Rusiei, promîndu-le alianță cu statele din centrul Europei, mai ales cu Austro-Ungaria.

Si România a stat multă vreme printre cei înduși în rătăcire și seduși; astăzi i-său deschis ochii, când a eșit la iveau, că Austro-Ungaria răvnea după alianță cu Rusia cu scop de a împărtășa laolaltă sferele, asternând și planul acestei împărări. Dar Rusia a respins din principiu orice fel de împărtire a sferelor în peninsula balcanică. De altă parte, că România nu era cuprinsă în acea parte a sferei, pe care și-o eroia Austro-Ungaria, dar Românilor le-a fost destul atâtă, pentru a nu se mai bîzu în politica austro-ungară și a căuta apropiere directă cu Rusia.

Un proces de agitație. (Procesul Mahr-Szabó cu substanță de agitație a valachilor tribuniști.)

— Dela raportorul nostru special — (Urmare).

Acusatul Balogh mai revine odată asupra asemenei opiniilor sale și susține că judele Mahr stă în legătură cu „agitatorii naționali” cu astfel de indivizi, cari sunt în inițiată solidaritate cu „vestitul agitator Vasile Lucaciu”. Aminteste mai departe, cum judele Mahr în anul 1894, când mai mulți funcționari conversau ungurești s'ar fi exprimat: „Nu înțeleg, cum domnii de prin acel fond forțează înrătarea limbii maghiare, că aceasta ar da ansă la mari neînțelegeri și urmări triste.”

Advocatul apărător Dr. Béla Zollner, cercutarea fibrăului Géza Péterzely, ca și în constată, dacă mai susține el și acum că scrie în declaraționea sa dată mai înainte.

Se prezintă fibrăul Péterzely, și contră declaraționei sale de mai înainte, zice că înținta politică a judeului Mahr o ține de suță, deoarece „în continuu încunună societatea maghiară, merge în Casină mână, să facă membru al acesteia; în urmăre condamnă o astfel de purtare.

Abia a treia zi, Joi, se începe pledoiala procurorului regesc Oszlányi, care în lungă și infocată vorbere acuzatorică și eu dovezi scoase în decursul peradării finale, că toate învinuirile aduse de Szabó și consortii sătăchișorii împotriva lui Szabó sunt neadeverante.

Că petrece în societăți române, că se bătă cu naționaliști români, aceste înțelegeri formează motiv de a susține, că Mahr fi tradător de patrie. Arată că dovezi, că presiune a exercitat fibrăul Szabó asupra notarilor, judeilor comunali și asupra înțelegerilor români, că acestia să subscrive arătare aspră contra judeului Mahr deoarece susține cu toată hotărârea, că judele Mahr în cosmopolitismul său nu poate fi timbrat de trădător. După ce arată învățirea faptică a celorlalți acuzați, constatănd codicele penal, declară pe toti acuzații de vinovați, și special asupra lui Szabó provocare la §§ 259, 260, și 270 proprie ca atât Szabó ca și urzitorul intelectual motorul principal al acestui proces, că ceilalți acuzați pedepsiti se fie.

Pledoarul de acusare al procurorului de stat Oszlányi a făcut bună impresiune în oamenii nepreoccupați și cu dreptul judecății între aderenții principiilor lui Szabó și o penibilă consternare.

Apărătorul lui Szabó, Dr. Béla Zollner,

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

Edgard...

(Urmare și fine.)

Adio, adio Elsa, adio pentru totdeauna. Până mă cuget la tine înșirând aceste puține sări pe hârtie simt cum pierd din puteri cu mă imbrătoșează boala mea reumatică. Sunt departe de tine. Nu mai pot să te văd, nu mai pot să mă auzi, perdu, perdu, perdu. Rămăi cu bine și-i doresc să ajungi fericită. Tu vei deveni o mamă norocoasă, copiii tăi iubitori te-ori desmierdă cu jocurile lor naive, iar eu trebuie să mă duc să te las. Câte regretate se resfâră în sufletul meu pribeg, sunt un corabier abătut ce să mai tine de o bârnă usoară în frâmentarea talazurilor, care au de cunoscere să mă înghită. Eu te am iubit cu tot focul înimii mele, dar era o iubire plină de suferințe și temeri copleșitoare. Tu ești tinără, frumoasă, curată și sănătoasă, și eu — bolnav și istovit, un organism compus din ruine, ca o casă ruinată în care s'au incuiat liliice mortii. Aș fi fost cel mai mare criminalist, aș fi comis o bancură frauduloasă dacă te-asi fi tinut pe tine numai o clipă în brațele mele. Ori-care sărăut de pe buzele-mi setoase, ar însemna un strop de venin în sângele tău. Un om ca mine n'are dreptul la iubire, el nu poate să fericească, el poate numai infecta, strica și nemorci. Iubirea mea a fost o iubire platonică, sufletul meu era care te iubia, nu

ruina corpului meu, căci el doar' mai era în mine curat și nepăngărit. Atât. Rămăi cu bine pe veci. Nu am să te mai întâlnesc nici când. Adio.

Sunt o casă învechită care abia mai ține coprișul gârbovit. Nu vreau să mai aștept până va măneța putredinea și timpul cărămidă după cărămidă din ea, vreau singur să-i dau lovitura de moarte. Întinde sărmâne suflete aripiile la sbor, căci ai o cale lungă de mers. De pe acest glob de humă e mult până în stele. Acolo ne-am căutat o patrie mai fericită. Ai pachetat tot? Ai de să mergem...

Acesta sări ultime să vedeau că nu erau de căt vr'o ziua două scrise. Causa aceasta trezi în mine o bănuială suspectă, un prepușc turbarător. Se facuse dimineată. O zare palidă juca pe geamurile aburite. Mă sculaui repede, mă spălaui și luau drumul spre locuința lui Edgard ca de-o putere secretă gonit. Meru sunau în urechile mele cuvintele „întinde sărmâne suflete aripiile la sbor”, trezind în mine un stol de gânduri nelinișitoare.

Ajunsei la ușa lui. Eram foarte excitat. Stăteai puțintel ascultând în prag fără să cetez a bate în ușă. Ascultam doară pot să aud răsuflatul lui. Lipii furechia de gura chieii... dar nici sămânul cel mai slab de v'ro mișcare. Gândeam eu în mine că va respira ușor de tot find așa filigram, dar pe urmă începu să bat vehement cu degetele în ușă închisă, cuprins de un neastimp dureros. Ne primind nici un răspuns apoi a ciocniri cu bastonu. Dar' totul zădarnic...

Ca un fulger imi trecu de odată ideea de o sinucidere prin minte. Mersei la păzitorul casei și-i spusei incidentul că se poate de scurt și de clar.

El luă o verigă cu mai multe chei și urcă etajul la ușa lui Edgard. Încercă să deschidă și limba închecată pe de-o parte întră dinți. Ochii de jumătate deschiși, dar fruntea răcisă de tot și trupul era înțepănit ca o bucată de lemn. O comisiune a luat protocol de obducție, și medicul constată o otrăvire de cianocali. În cimitirul săracilor fu șazat spre odihnă pe-o cruce săracă sta sub numele lui cifra 755.

Pe masa lui am mai aflat pe-o bucată de hârtie nește rănduri adresate mie. Erau în fuga condeiului scrisse și purtau semnele ultime unei vieți perduite:

„Wenn ich todt bin setzt mir auf das Grab Einen Dornstrauß, Sinnbild meines Lebens. Werdet keine Blumen mir hinab, Denn dem Todten duften sie vergebens.

„Stich o Dornstrauß jeden dor es wagt Diesen Wunsch des Todten nicht zu ohren, Nur die wahre Rose wenn sie klagt Über ein verlor'nes Leben, lass gewöhren.“

Traian Mihailu.

Urmare.

Te-ai smucit și n'am putut
Gura ca să ți-o sărut,
Și sărutul n'are haz
Dacă scapă pe obraz.
Și tu totuș te-ai măniat
Pentru'un singur sărutat,
Te-ai măniat și te-ai ciudat
Pentru-un sărutat greșit!

Crede-mă, nu ți stă frumos!
Zice doară și Christos:
„Palmit pe obrazul stâng
Eu în loc ca să mă plâng
Mai întore și obrazul drept
Și n'nc-o palmă mai aștept!”

Palme, de, mai treacă meargă!
Două nu lăsa să-ți steargă,
Dar' sărutu-i cu dulceață,
Și dac'-a scăpat pe față
Tu de vreai s'ascuți scriptă
Tine-a două oară gura!

to vorbire de peste o oară și jumătate să încearcă cu toate armele sofistăriei se dovedească nevinovăția lui Szabó și a consilierilor săi, susținând că arătarea contra judecătorului Mahr către Comitele suprem a fost de natură confidențial și că fibirul Szabó a avut datorință se controloze ori-ce mișcare politică și ori-ce agitație naționalistică. Rezonul acestui stat e motivul principal al urmării făcute de Szabó. Darea în judecată a acuzaților o declară de o incorectitate a Ministrului de justiție. Vorbește de sentimentul de patriotism, și susține, că judecătorul Mahr e un trădător de patrie. deoarece să în legătură cu elemente compromise, ca Vasile Lucaciu etc.

Terminându-se procedura judiciară, publicarea sentinței s'a amânat pe Sâmbăta în 30 Iulie, la oarele 9.

Sâmbăta la oarele 9 s'a adus următoarea sentință:

Protopreitorul Gustav Szabó e pedepsit pentru columniare și vălămare de onoare la 270 fl. pedepsă.

Notarii Balogh, Petrovici, Popovici, Fürstner, Gramă, Epure și Bogdan pentru vălămare de onoare la 150 fl. pedepsă.

Cealalți acuzați s'a declarat de nevinovății.

Atât acuzații, cât și procurorul au înșinuat apelație. Cibienis.

(Va urma).

În preajma conferențelor invățătoarești.

Ne aflăm în fața unei porniri, care

pote fi și folositoare, dar' poate fi și dăruioasă intereseelor invățămentului public. E

vorbă adepă: să se caseze „Reuniunile invățătoarești gr.-ort. din archidiecesa Transilvaniei” și să se înlocuiască prin confe-

rențele invățătoarești, prescrise în statutul organic. Nu cercetăm acum, cum de au

venit oamenii la ideea aceasta. Este ea

că o idee, isvorită din propria glagorie,

sau flăcărată în urechi de cutarele per-

sonajui înalt, care ori-ce a dovedit; numai

că soartea și binele poporului al cărui fiu

e este, nu. Nu! nul și eară și nu, deoarece

noi compătim pe acei oameni, cari în

pările și acțiunile lor nu sunt capabili

nici de cea mai mică independentă. Nici a-

ceea nu o discutăm, oare chestiunea confe-

rențelor poate ocupa locul în o lege fun-

damentală.

Aceasta ar fi o chestiune principiară, care de sine ar avea să fie deslegată.

Lucrul de căpetenie e, că din centralul ar-chidecesei (Sibiu) s'a pornit un curent pentru conferențe și contra reuniunilor. Nu-i vorbă au fost bărbați ca Dr. D. P. Barcianu și Dr. P. Span, cari cu bărbație au apărut reuniunile și în sesiunea sinodală din primăvara trecută; de geaba, că multimea neorientată a sprinținit părerea contra reuniunilor și astfel a triumfat părerea pentru conferențe. Peripețile prin cari a trecut chestiunea până azi ne e cunoscută; stim atât, că s'a denumit comisi consistoriali, cari pe la mijlocul lunii lui August vor și pleca în diferite centre spre a-și împărtăși lumina lor peda-gogică și a „electrisă” pe cei trăndăvi. Mai stim și aceea, că profesori susținuți dimpreună cu alți colegi ai lor, au renunțat de a lăua parte la această mișcare, dar' nici nu voesc să pună băte în cale, căci nu e demnitatea lor. Rămâne acum, că noi invățătorii să comparăm activitatea văzută în reunii și activitatea, ce se va desvolta cu ocazia conferențelor. Noi credeam, că fiecare va judeca și să-și conchidă ceva și să-și exprime părerea sa fiecare și hotărît, că să se audă și colo sus dorință firmă a corpului invățătoresc și se nu cutede nimănii a ne mai socoti de minoreni și necopți de a înțelege spiritul organizaționii de reunii. Am trecut peste copările și cel ce ne atacă în demnitatea noastră să suie, că se afle față în față cu întreg corpul invățătoresc care nu permite să fie tărit și dejetos.

In conferențe să ne spunem toate pașurile și dorințele noastre, acolo hotărît să facem, se resune vocea sinceră și puternică a invățătorimii noastre, că și se știe, că noi suntem aplicați de a renunța la un drept ce acum din anul 1881 îl avem. În anul 1881 s'a conceput ideia reuniunilor invățătoarești și de atunci până în ziua de astăzi s'a dezvoltat la forma lor actuală la unele mai perfectă, la altele mai puțin perfectă dar' hotărît că la toate inspre mai bine. O instituție, pe care își trebuie decenii să o crezi și desvolti să poate suprava oare prin o simplă tragere cu condeiu? Noi credem, că nu, dar' nici nu e consult să se facă, căci deoparte să produce amărăciune, de altă parte dovedim, că atât timp au lucrat fără pricepere și lipsiți de ori-ce majoritate.

Cu atât mai virtos nu să poate cu căt astăzi nu se mai poate trata de nobis sine nobis. Ni s'a cerut noue pronunțamente prescrise chiar în statutul reuniunilor, dar' altcum evocat și din spiritul constituțional al bisericăi noastre? Să au d.t seama oare acei domni, că eu ca invățător am deplină libertate să mă constituie în reuniune și fără voia corporaționii invățătoarești și aș vrea să știu cine mă impedează? Să au dat oare seama și de aceea, că conform unei ordinări ministeriale, fie-care invățătoriu e obligat să intră în Reuniunea invățătoarească regnicolară, dacă nu aparține unei reuniuni invățătoarești? Aceste și alte multe considerații ne fac să concludăm, că domnii cu conferențele n-au studiat chestiunea de loc, ci au căzut cu ea ca din nori. Ne pare rău de înțelepciunea lor!

Dar' să-i lăsăm în grija Domnului și în atenția noastră a invățătorilor, ca să știm cu cine avem de lucru!

Să nu uităm însă, că astăzi ne întrunim atât la olală, și bine să discutăm și alte afaceri, menite să ridice nimbul invățătoarești și să ne căștige autoritate statului invățătoresc. A fost o rușine pe atâtea mii de invățători, că nu au nici un organ pedagogic, chemat să le apere interesele lor și acum când îl au, redactat din cele mai competente locuri, e rușine că nu-l abonează.

După tracturile protopresbiterale, să poate aprecia zelul cresătorilor poporului nostru, e cam negru acest tablou, dar' e bine să-l facem chiar și din punct de vedere al istoriei culturale a poporului român. La abonenții aceștia și cei din diecesa Aradului mai adăugăm vre-o cățiva din România, Bucovina și cățiva greco-catolici, dar' foarte puțini.

Reginul-Săsesc.

Invățătorul.

NOUTĂȚI

Arad, 3 August n. 1889.

D-nii Nicu bar. Mustatza și Eugen bar. Styrcea și-au dat demisia din dirigență partidului național. Presupunem că ultimul vot al comitetului național a determinat această hotărire a numișilor domni — scrie „Patria” din 31 Iulie n.

Constituirea invățătorilor din Sătmăre. Primim următorul apel: *Stimate Dle Coleg!* Cu nespusă burbură vă notificăm, că aceea ce cu toții de mult am dorit, în fine sau realizat: în urma grațiosei mijlociri a pre-veneratului nostru Ordinariat diecesan prin înaltul guvern s'a aprobat statutul reuniunii invățătorilor români gr. cat. din etatele Satmar și Ugocia sub Nrul 22,227 în 20 April a. c.

Nimic dar' nu nemai stă în cale pentru ce se desvoltă o activitate, cu puteri unite pe terenul chiomărei noastre sublime.

Pentru constituirea definitivă a reuniunii, avem onoare să vă invita pe Joi în 25 August st. n. a. c. oarele 11 din zi, în localul școalei gr. cat. din Baiamare (Nagybánya) strada „Magtár” Nr. 827.

Programul: 1. La 9 oare dim. serviciul divin. 2. La 11 oare din zi, deschiderea adunării. 3. Raportul comitetului pro-vizor și abzicerea lui. 4. Alegerea oficiali-

lor, în înțelesul statutelor pe un restimp de trei ani. 5. Alegerea membrilor în comitet. 6. Constituirea reuniunilor filiale. 7. Dînăparea timpului și locului pentru tinerea adunării gen: a reuniunii pe anul venit. 10. Închiderea adunării: 11. Alegerea comisiunii pentru autenticarea procesului verbal.

Așa credem că dorința ferbinte exprimată de Dv. pentru a avea reuniune, ne dispunem să dela ori-ce recomandare și rugare frățiească, ca să binevoiți a lua parte la constituirea reuniunii noastre.

Fiește care Domn coleg își cunoaște dorința!

După adunare va fi prânz conform ceremoniei noastre modeste.

Baiasprie, la 8 Iulie 1898.

Președinte: Notarul:

Athanasiu Lupan m. p. cantor docintă în Baiasprie. Ioan Leșian m. p. cantor docintă în Baiamare.

Dr Ilarie Onciu, deputat în dieta bucovinei a ținut Vineri în săptămâna trecută, înaintea alegătorilor sei din cercul Răduț și a unui însemnat public preoți și popor o dare de seamă despre activitatea sa în dieta. Adunarea a fost presidată de dl Archimandrit Renney de Hertszeny. În vorbirea sa, care se caracterizează prin un puternic duș românesc, dl deputat declară că în dieta a avut în primul rînd în vedere: înaintarea cultului poporului român, aceasta mai ales prin îmbunătățirea școlii poporale și prin îmbunătățirea sortii invățătorilor dela acele școale. Resultatele poporului român au fost prezentate dietei prin clubul român, al cărei interpret energetic a fost deputatul Dr. Iancu cav. de Volcinschi. Aceste rezoluții se refer și la diferite interese economice. Întrucătă se succesele optinute sunt: înființarea școalei pentru agronomie la Răduț, cu limba de propunere română; școala de prelucrare a lemnului la Câmpulung, școale de olărit etc. etc. alte progrese s-au obținut prin reorganisarea judecătorilor și prin crearea unui fond de hambar cu suma de 2000 fl.

Vorbirea aceasta a dlui Ilarie Onciu a fost primită cu înșuflețite aplașe. În decursul adunării au sosit depeșe din diferite părți, dela deputatul Dr. George Popovici, V. Pruncul s. a.

Lui Jeszenszky îi este rușine. Semioficioasele din Budapesta vestiseră zilele trecute, că fâmosul escroc Pintye a fost prim-secretariu lui Jeszenszky în afaceri de-ale naționalităților. Vine acum Jeszenszky și să desmînțire, că fâlfulu individ n'a lucrat nici când în bioului — ministru-președinte. Îi este rușine de fostul său tovarăș. Par nobile fratrum!

Wlassics și Ovrei. „Distinsul” nostru ministru de culte ear și-a manifestat dragosteasă sa fără margini față de Ovrei. A pus adepă la disposiția biouroului central al bisericăi israelite din Budapesta suma de 3500 fl., cu aceea destinație, ca să se distribue întră rabinerii mai slab situați. Salve pater Israelitorum!

Moftul de Herczegh. Mai deunăzi, amintim, că „clownul” șarlatan de Pázmandy, certându-se în foi cu signor Rimmler, publicase drept dovadă, că de importanță e persoana dsale în politica cea mare și cea mică. Publicase, zic, o „sentință de moarte”, trimisă, zice, de către „comitetul executiv al tinerimii naționalităților”, fetelor și multelor cinstite ale dualor: „Leszenszky, Rákosi Jenő, (proprietarii foaei, Budapești Hirlap“ Krivácsy Géza secretarul „nemzet-szövetség“-ului, Herczegh Mihály, în sfîrșit lui „Maedchen für Alles.“ Se înțelege, că „sentință de moarte“ este fabricatul unuia din acești „osândi“, aprobați de ciealalți, afară poate de Herczegh-ul nostru, care poate nici n'avea habar, moft ce este dualui, de strenghia patriotică celor lății. Această presupunere ni-o trezește „P. Lloyd“ (foaia desează de la 1 August), care acum cel puțin 2 săptămâni după-ce „sentință de moar-

te“ apăruse în „Magyarország“, publică știrea în formă și stil ca și când n-ar fi vorbit încă de ea, începând astfel: „Protectorul Universității din Budapesta Dr. Michail Herczegh, a primit o scrisoare îscălită de comitetul executiv al tinerimii naționalităților, în care etc. și sfîrșește cronica sa astfel: „Dr. Michail Herczegh a predat căpitanului suprem polițiesc scrisoarea, care pare a fi o glumă proastă“. Va să zică Pázmandy și cu pajășii sei de mai sus pomeni și — au băut joc de zevzecuțul de Herczegh, care astfel tot va rămânea ceea-ce am zis noi cu prilegiul călătoriei sale apostolice la Brad și giur, că anume este un moft; tot așa precum va rămânea și lui Pázmandy porecla de „Maedchen für Alles“, ce i-am conferit-o încă în anul 1894, în „Tribuna“ cea veche.

Coconașul Pázmandy se avântă și el, în „Magyarország“ de la 31 Iulie, să scrie cu prilegiul călătoriei regelui Carol despre politica înaltă; dar îndată din primele cuvinte se vede că a fost în stare fie și numai nițel anormală, căci așa începe, că: „Regele Carol este de mai multe zile oaspele Tarului Alexandru III“... Fost-a oare într-adevăr cherchelit coconasul, ori băieții culegători i-au făcut una nefăcută, cunosându-l și ei că scrie numai băzăconii, de care ride toată lumea, chiar și rotarii de la mașină? Coconasul astfel și sfîrșește produsul creierilor: „Bagă bine de seamă, dragă Maghiarule, căci pe seamă pe pielea ta beau acum în Petersburg!“ Să fi grăit în ceas bun gura păcătosului!

Cunoștințele „lor“. Înțelegem ale gazetarilor maghiari. Sunt colosale. „Pester Lloyd“ de exemplu vrea să știe în numărul seu din 2 August, că metropolia din Sibiu e — greco-catolică. Mai deunăzi spunea că Metropolitul Miron e pus peste Alba-Julia și Făgăraș. Astea nu le știu, dar' la nevoie știu trage înjurături și în lipsă de orientare. Virtute jidovească!

„Foia pedagogică“, de sub direcția dlui Barcianu, următorul conținut: Istoria profană în școalele poporale, de Dr. I. Stroia (urmăre). Modele de lectiuni: „Ispravnicul pocăit, poveste de I. Ispirescu, de Dr. Petru Span. Din literatura școlară („carte de cete“ de Moldovan, Stefu, etc.) de Dr. I. Stroia. Informații. Felurimi.

Pățiti-vă sănătatea! Tuturor celor ce suferă de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, gutură, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Julius Schopper în Oravița (Krássó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cu gratis și franco din numita apotecă!

Dr. Sterie N. Ciurea. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultații cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

ULTIME ȘTIRI

Turburări antisemite în Galicia.

Lemberg, 2 August. Ieri, în Stari-Sândeț, fiind retrase dețărantele de milie și stateau acolo de când cu ultimele turburări, s'au intemplat scene, cari au băgat mare spaimă printre populația oreviească. Retragerea trupelor a fost privită de către popor peste tot ca desfășurarea stărilor și a stării de asediul, în care sunt puse de o lună de zile, 33 cercuri din galăția. Abia că dragonii părăsiră orășelul, deodată se îngrădără pe diferite locuri cărduri de tezani, strigând și amenințând contra Oveilor și pregătindu-se în mod vădit de a păsi la fapte. La cerere telegrafică a fost imediat chemată o companie, a cărei venire a avut efect linișitor.

Pentru moment liniștea e restabilită, dar' întăritura poporului contra Jidaniilor n'a scăzut deloc; și e de temut, că îndată ce trupele vor pări și undeva locul lor, turburări din nou vor isbuti.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

Învitare la abonament

Decșidem prin aceasta abonament pe al III-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an	fl. 10.—
Pe $\frac{1}{2}$ an	" 5.—
Pe $\frac{1}{4}$ an	" 2.50
Pe o lună	1.—

Pentru România și străinătate

Pe un an	francei 40—
--------------------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagini: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus popor de 4 pagini.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporului dela numărul de Dumineca.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.“

Bibliografie.

„Manual complet de Agricultură națională.“ de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala centrală de agricultură dela Ferestrelu și la Seminarul Nifon Mitropolitul, pentru usul școalelor speciale secundare și superioare de agricultură, Seminarii, școale normale, studiu particular și de consultat pentru agricultorii practici.

Cartea a fost aprobată de Ministerul Agriculturii, Comerțului, Industriei și Domeniilor, și subvenționată de Asociația transilvană pentru literatură română și cultura poporului român din Sibiu, de Reuniunea agricolă a comitatului Făgăraș, și numărăse alte societăți științifice și economice. Lucrarea cuprinde 4 părți:

Partea I. Agrologia sau agricultura generală — 33 coale de tipariu având 217 figuri intercalate în text. Costă 5 coroane sau 7 lei.

Partea II. Fitotechnia sau cultura specială a plantelor, dimpreună cu Fenețele și pășunile — 38 coale de tipariu cu 202 figuri în text, costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea III. Zootechnia sau cultura vitelor, dimpreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptăriilor și cunoașterea lănei, peste 30 coale de tipariu, cu vr' 200 figuri în text, diferite rase și specii de vite domestice copiate după natură, (Se află sub tipariu și va apărea până la finele anului) costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea a IV. Economia rurală (va apărea mai târziu).

Cartea este în 4 volume mari deosebite, formând însă un singur tot și cuprindând tot ceea ce privește agricultura, atât din punct de vedere științific, cât și practic, este scrisă într'un limbaj ușor, popular, cu terminii culeși din înșuși graiul poporului agricultor. Ea se deosebește în mod

esențial de produsele literare similare, apărute până acum în limba română, prin varietatea și cuprinsul ei, căci este ceea dină carte de specialitate care ia concurența cu cele mai bune lucrări germane și franceze. Toate societățile literare naționale și Revistele de specialitate au recunoscut unanim valoarea ei.

Ea umple un mare gol în literatura română de specialitate și n-ar trebui să lipsească de pe masa nici unui agricultor practic, mare și mic, cum nici din Biblioteca școlare și ale Reuniunilor culturale și economice. Prețul, față cu sacrificiile făcute de autor în adunarea materialului și munca depusă, este moderat.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Ediția Academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcția lui Enea Hodos profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realitate și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovășeanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodos, „Intocmai!“ comedie. — Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. — Nr. 10 E. Hodos, „Convorbiri pedagogice“. — Nr. 11—12 E. Hodos, „Cântece Bănatene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand.

„Istoria universală“ pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterei României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Portul Otoman și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente de la 1844 până la încheierea Tratatului de la Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situația Principatelor Române după tratatul de la Paris.

Volumul IV: Acte și documente de la 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente de la 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857. Partea II: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1857).

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ioan Cuza pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Manual de Theologia Morală“ de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „Cărților bisericești“.

„Gramatica Română“ pentru învățămîntul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Trib. Poporului.“

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățări: Iosif Moldovan, Nic. Stefu, Iuliu Gh. Iosoreanu, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. A cere la administrația „Trib. Pop.“

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente
Note
Opuri și Brosuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuesc prompt.

Diferite tipărituri pentru bănci
Placuri
Invitații, cărți de vizită, anunțuri susținute